

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 024875 24 U
Tuzla 18.03.2025. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja sudija Amira Ferizbegović, uz sudjelovanje zapisničara Nine Stjepanović u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužitelja država Bosna i Hercegovina, koju zastupa zakonski zastupnik Pravobranilaštvo Bosne i Hercegovine iz Sarajeva, protiv rješenja tužene strane Federalna uprava za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, broj 07-27-2-461/2024 od 17.05.2024. godine, u upravnoj stvari potpune eksproprijacije, dana 18.03.2025. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužitelj je putem gore navedenog zakonskog zastupnika, ovom sudu dana 24.06.2024. godine podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija iz razloga što osporenim upravnim aktom nije pravilno primijenjen zakon, zbog toga, što se u upravnom postupku koji je prethodio donošenju akta, nije postupilo po pravilima postupka, činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno i iz razloga što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe: da je tužitelj dana 09.10.2023. godine zaprimio rješenje Grada Živinice, Službe za urbanističko planiranje, komunalne, geodetske i imovinsko pravne poslove (bez navođenja broja, kojim se usvaja prijedlog Javnog preduzeća Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo, te se za potrebe navedenog preduzeća vrši potpuno izvlaštenje nekretnine označene kao k.č. broj 814/2 k.o. ... u naravni šuma 3 klase, upisana u z.k. uložak broj 2274, vlasništvo države Bosne i Hercegovine – općenarodna imovina, sa dijelom 1/1; da se u konkretnom slučaju radi o državnoj imovini čiji je titular država Bosna i Hercegovina, kao pravni sljednik SR BiH saglasno Dejtonskom ustavu iz kojih razloga tužitelj smatra, da se predmetna imovina mora tretirati u skladu sa odredbama Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj 29/06) i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 29/06) i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 18/05, 29/06, 85/06, 32/07, 41/07, 74/97, 99/07, 58/08 i 22/2022) čime je onemogućen direktni i indirektni prenos odnosno raspolaganje nepokretnošću na kojoj je pravo raspolaganja i upravljanja imala SR BiH do 31.12.1991. godine, a koja se na dan donošenja tog zakona smatra vlasništvom i posjedom države Bosne i Hercegovine i njenih organa ili

institucija, odnosno bilo koje administrativne jedinice Bosne i Hercegovine; da je po mišljenju tužitelja bilo kakvo raspolaganje sa predmetnim nekretninama u suprotnosti sa odlukom Visokog predstavnika, koja će biti na snazi, sve dok se ne donese Zakon o državnoj imovini BiH; da se tužitelj iz gore navedenih razloga protivi izvođenju „predmetnog vještačenja“, jer polazeći od „prethodno istaknutih činjenica i okolnosti“ te odredaba citiranih propisa proizilazi da osporenim upravnim aktom nije pravilno primijenjen Zakon, da je došlo do povrede pravila postupanja, a relevantne činjenice nisu utvrđene.

Iz pomenutih razloga tužitelj predlaže sudu da donese presudu kojom se usvaja tužbeni zahtjev tužitelja, te se poništava osporeno rješenje i zaključak Službe za urbanističko planiranje, komunalne, geodetske i imovinsko pravne poslove Grada Živinice broj 04/12-27-4607/2021 od 19.01.2024. godine, uz obavezu tuženog da tužitelju nadoknadi troškove postupka, a koji se sastoje od naknade za sastav tužbe u iznosu od 1.374,00 KM.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Tužba nije osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, ovaj sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva i razloga iz tužbe, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, te s tim u vezi odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je osporenim rješenjem odbačena kao nedopuštena žalba tužitelja izjavljena protiv zaključka prvostepenog organa Službe za urbanističko planiranje, komunalne, geodetske i imovinsko pravne poslove Grada Živinice broj 04/12-27-4607/2021 od 19.01.2024. godine, kojim je za vještaka šumarske struke u predmetu broj 04/12-27-4607/2021 određen za vještaka Suad Bajić dipl. ing. šum. iz Lukavca (stalni sudski vještak), a zatim je u pomenutom zaključku detaljno dat zadatak imenovanom vještaku.

Iz činjenica predmeta slijedi: da prvostepeni organ vodi postupak potpune eksproprijacije nekretnina po prijedlogu JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo koje su bliže opisane u dispozitivu predmetnog zaključka; da, kako bi se nastavio postupak eksproprijacije, a shodno zahtjevu za vještačenje JP Ceste Federacije BiH broj 01-03.2-7738-112/23 od 25.12.2023. godine navedeno je da je neophodno pribavljanje podataka na okolnosti vrijednosti predmetne nekretnine putem vještaka šumarske struke, jer je ista po kulturi šumsko zemljište; prvostepeni organ je predložio stalnog sudskog vještaka šumarske struke Suada Bajića iz Lukavca, a sve na osnovu odredbi člana 183. Zakona o upravnom postupku.

U pouci o pravnom lijeku navedeno je da se može izjaviti žalba tuženom, a pomenuti zaključak dostavljen je JP Ceste Federacije Bosne i Hercegovine, Pravobranilaštvu Bosne i Hercegovine i Suadu Bajiću, sudskom vještaku šumarske struke.

Protiv zaključka prvostepenog organa tužitelj je izjavio žalbu tuženom, koji je osporenim rješenjem žalbu odbacio, kao nedopuštenu.

Imajući u vidu navedeno, sud je ocijenio da tužba nije osnovana.

Naime, tužitelj u žalbi i tužbi, osporava zaključak prvostepenog organa, koji vodi postupak potpune eksproprijacije nekretnina po prijedlogu JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo, kojim zaključkom se po prijedlogu JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo određuje vještak šumarske struke Bajić Suad iz Lukavca i kojim mu se utvrđuje zadatak vještačenja.

Navedeno rješenje je doneseno na temelju odredaba članova 181. do 190. Zakona o upravnom postupku, kad je u postupku za utvrđivanje ili ocjenu neke činjenice važne za rješavanje stvari potrebno stručno znanje kojim ne raspolaže službena osoba koja vodi postupak i tada će se izvesti dokaz vještačenjem.

Stoga je, u pomenutom postupku, po prijedlogu JP Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo na temelju odredbe člana 183. stav 1. pomenutog Zakona radi izvođenja dokaza vještačenjem, određen pomenuti vještak.

Iz sadržaja pomenutog zaključka vidljivo je, tim aktom nije odlučeno o bilo kojem pravu tužitelja.

Zaključkom se u upravnom postupku odlučuje o pitanjima koji se tiču vođenja postupka (član 218. Zakona o upravnom postupku F BiH), kao što je to slučaj i sa zaključkom kojim se u konkretnom postupku određuje provođenje dokaza vještačenjem, gdje je prvostepeni organ zaključkom odredio da se provede dokaz izvođenjem vještačenja po vještaku šumarske struke u osobi Suada Bajića, što je akt kojim prvostepeni organ upravlja postupkom, dakle stvar se ne rješava nego nalaže provođenje dokaza na podlozi kojega će utvrditi neke činjenice važne u postupku potpune eksproprijacije.

Istina, u prvostepenom aktu od 19.01.2024. godine, tužitelju je data pravna pouka da se može izjaviti žalba tuženom na taj zaključak.

Međutim, sud smatra da je navedena pravna pouka nezakonita, odnosno da je u izričitoj protivnosti sa zakonima iz ove materijalne oblasti, jer, ni po jednom federalnom i kantonalnom zakonu, nije ostavljena mogućnost da se protiv zaključka kojim se određuje vještak i kojim mu se utvrđuje zadatak vještačenja, može izjaviti žalba i da takav akt predstavlja upravni akt.

Naprotiv, žalba se može izjaviti samo protiv prvostepenog upravnog akta kojim je rješavano o nekom konkretnom materijalnom pravu.

I pravilima iz odredbe člana 220. stav 1. Zakona o upravnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, nije predviđeno da se zaključak o određivanju vještaka može osporavati posebnom žalbom, propisano je da se protiv zaključka posebna žalba može izjaviti samo kad je to zakonom izričito predviđeno.

Stoga, po mišljenju suda, pravilno je postupio tuženi kada je žalbu protiv predmetnog zaključka o određivanju vještaka, odbacio kao nedopuštenu.

Iz svih gore navedenih razloga, neosnovano tužitelj u žalbi, a kasnije i tužbi iznosi razloge, koji se tiču njegovog protivljenja usvajanju prijedloga Javnog preduzeća Ceste Federacije BiH d.o.o. Sarajevo, da se za potrebe navedenog preduzeća vrši potpuna eksproprijacija nekretnine označene kao k.č. broj 814/2 k.o. ... (u naravni šuma 3 klase, upisana u z.k. uložak broj 2274) koja je kako navodi, vlasništvo države Bosne i Hercegovine – općenarodna imovina, sa dijelom 1/1), jer je u predmetnoj upravnoj stvari prvostepeni organ donio procesno rješenje.

Sud je detaljno cijenio pomenute i sve ostale navode tužbe, ali je, s obzirom na izloženo, ocijenio da oni po procesnom i materijalnom pravu ne

mogu uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari, zbog čega je, na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci.

Z a p i s n i č a r
Nina Stjepanović, s.r.

S u d i j a
Amira Ferizbegović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.